

G. Dubović Dr. Antk. predsjednik Mr. Luda

Libenik

Pojedini broj stoji Din 0.50.

Poštarina plaćena u gotovom.

KATOLIK

God. I.

ŠIBENIK, 5. listopada 1930.

Broj 17.

Obnovimo duh javnoga života!

Vjerske i čudoredne prilike kao što u Evropi, tako ni kod nas nijesu baš ružičaste. Liberalizam, koji hoće da odsleći Boga iz javnoga života, ostavlja samo ruševine u dušama pojedinaca, u obiteljima i u narodima. Treba sve obnoviti u Kristu! Hrvati su obranili katoličku civilizaciju od osmanlijskoga barbarstva, pa su zato dobili od Pape Lava X. častni naslov „Predziđe kršćanstva“. Danas nam mač u tu svrhu ne služi. Danas katolici za obranu kršćanske civilizacije i za osvajanje duša za Krista, Kralja našega, trebaju drugo cruzje. Na mladima svijet ostaje! Treba dekle da vlč. župnici i vlč. katehete posvete dobar dio svoga pastorskoga rada katoličkom odgoju omladine u vjerskim društvima. Gdje ih još nema, treba ih čim prije osnovati. Katolička Akcija nam ih nuđa više njih na izbor: kao Marijine kongregacije, Križarsko Bratstvo, Križarsko Sestrinstvo, Apostolat sv. Ćirila i Metoda i t. d. Istina, svećenik treba da mnogo vremena njima posvećuje, ako želi uspjeh. No blagoslovit će nakon nekoliko godina taj trud, jer će ti mladići i te djevojke biti njegova utjeha i najbolja obrana katoličke Crkve u selu i u gradu. Katekizacija u školi i u društvima je veoma važna stvar. Zato se i njoj treba posvetiti svom dušom, ako hoćemo, da nova pokoljenja znadu za Kristovu nauku. Spasenje duša — to je najglavniji posao na svijetu! Zato odalečimo mladež od okoline i od društava, koja nijesu pod izravnim uplivom Crkve ili u kojima glas Crkve nije uvažen.

Strašni otrov protiv vjere, Crkve, a osobito protiv sv. Oca Pape danomice širi u naš narod liberalna i protukatolička štampa. Iskrivljuje činjenice, lažno prikazuje događaje, pa i one, koji su povjesno zajamčeni, podražuje najniže nagone čovjeka, širi svako nečudoređe. Gdje nije

dostatna novina, tu pridolaze brošure, knjige i predavanja. Ne napada se uvijek izravno vjersku nauku, ali širi se nečudoređe slikama i gadinim pisanjem, a nečudoređe vodi bizo k bezvjerstvu. Dužnost je zato svih katolika, svećenika i laika (svjetovnjaka), da šire katoličku štampu, da šire izdanja Društva sv. Jeronima, a u našim biskupijama zadarskoj i šibenskoj da se po selima organizira rasprodaja „Katolika“ iza župske sv. Mise. Svima pak preporučujemo, da se uvijek drže poznatoga gesla svih dobrih katolika: *Za protivničku štampu ni dinara!*

Protiv velikih dviju naših narodnih sramota, kao što su psošt i suložništvo, radimo s oltara sve, što možemo. No služimo se i pomoću civilne vlasti, koja obično u tome dolazi na ruku. Suložnicima vlasti smatraju i sve starokatoličke svećenike, koji žive sa kojom ženskom, kao što i one katolike, koji su se za masne pare u njihovoj crkvi u zemljama bivše Austrije i Hrvatske vjenčali po drugi put. Šibajte ove mane, karajte radi njih katolike u svim zgodama, slijedeći u tome primjer sv. Ivana Krstitelja, koji je i židovskom kralju Iruda bez ikakva straha odlučno kazao, kako ne smije da živi sa tuđom ženom.

Korupcija se strašno širi, nečudoređe kraljuje u javnom životu. Dužnost je stoga svećenika, dužnost je katoličkih laika, dužnost je katoličkih društava, da svim silama i dopuštenim sredstvima to spriječe, eda ispovijedanje katolicizma kod nas ne bude samo prosta vanjaka formalnost, odijelo, koje se lako mijenja u raznim prigodama, već neka naš katolicizam prožme sva naša djela i život.

Treba zato da se svi katolici stave na posao. Pojedinci malo mogu, ali pomoću dobre i jake organizacije sve se može. Stoga katolici, organi-

zirajte se! Protivnici vjere i Crkve jedino će onda će pred vama strepiti, kad će vas vidjeti jake, sa brojnim, dobro uređenim organizacijama.

Širimo u našim društvima i u narodu načela kršćanskoga čudoreda! Ona su jedina kadra, da preobrazu narod, jer ga nagovaraju na krepost, na pošten život, na pregaranje, na strpljivost, na ljubav prema bližnjemu. Stvoriti od ljudi svece, biti sami uzornoga života! Evo velikoga čudorednog zadatka, što ga moramo izvršivati, da svladamo zlo i obranimo duše od tolike pošasti zlih primjera. Preko naših katoličkih društava širimo apostolat dobra, da obnovimo u Kristu naš hrvatski narod i čitavu Jugoslaviju, koju bi framasunstvo htjelo da uništi i baci u barbarstvo bezvjerstva i nečudoređa, eda onda i naša mila otadžbina postane drugom današnjom Rusijom.

Jože

Kakvi su katolički svećenici?

U zadnjera broju smo istakli, kako se napada na svećenike i tko ih napada. A zaslužuju li? Na to moramo odgovoriti gromkim: Ne! Zašto? Jer su svećenici najbolji dobrotvori čovječanstva.

Samo napominjemo, da svećenici već kao takvi zaslužuju, da ih *pravi katolici* iz uvjerenja i svete odanosti poštuju. Svećenik kao čovjek jest kao i svaki drugi čovjek, ali *po vjeri* on je nešto uzvišena. Vjera uči, da mu je podijeljena vrhunaravna moć posvećivanja, opraštanja grijeha, blagoslivljanja. To je moć božanska i, dok je svećenik službenik Isukrstov, on je i njegov zastupnik, pače, kako kažu sveti Oci, drugi Krist!

U tom smislu su svećenici uvijek i kod svih naroda bili poštivani, pak i od naših pradjedova, dok su još bili *pogani*.

No povijest i svjetska i domaća nam kaže, da su se svećenici uvijek isticali i u znanju i rodoljublju. Ne ćemo nabrajati učenjake i počatnike,

izumitelje tolikih umjetnosti i vještina. No tko je u našem narodu ispisao najljepše stranice književnosti, umjetnosti, rodoljubnih podviga do dneva današnjega? Slava Bakaču i Berislaviću, Horvatu i Paližnil A i ilirski pokret i narodni preporod u Istri i Dalmaciji koliko broji svećenika u svojim redovima? Možda ne bismo pogriješili, ako ustvrdimo, da je baš svećenstvo njetilo kroz vijekove u narodu iskru narodne svijesti i slobode, potištenu pod tuđinskom vlašću.

A sademo li na polje svagdanjega rada, naći ćemo, da je svećenik najveći, a prečesto i jedini prijatelj puka. Na duhovnom polju svećenik propovijeda vječne istine, koje su temelj prosvjete i čudoređa.

Svećenik dijeli svete tajne, vrela spasenja, zalog mira, sreće i zadovoljstva vremenitoga. U nevolji bodri, u tuzi tješi, u bijedi pomaže. Tko se može među svim inteligentima u narodu usporediti bilo i izdaleka seoskom dušobrižniku? Ta on je puku i otac i majka, i liječnik i odvjetnik, i učitelj i savjetnik, uvijek i u svakoj prigodi. Siromašni Lazar, prečesto otjeran s vratiju bogataša, nalazi pomoći na vratima župnika, a nevoljnik, ležeći na slamci, ne vidi do sebe nego svoga pastira.

Inteligentna gospođa mnogo pišu o humanitarnosti, o pomoći postradalima, ali pripravlja zabave, koncerte i plesove, da se najprije sami istaknu i zabave

Smrt Chopina

Chopin, najveći glazbeni genij Poljske, umro je 17. X. 1849. kao pravi kršćanin. Svećenik Aleksandar Jelowicki, koji je kao župnik živio u Parizu u koloniji Poljaka, pripovijeda ovo o slavnom glazbeniku:

Chopin se u tuđem svijetu nazožalost odalečio od Boga. Bezboštvo njegovih drugova kroz 20 godina njegove slave i njega je zavezalo i jedino njegovo čuvstvo pristojnosti uzdržalo ga je, da se ne podruguje svetim stvarima. Kad sam došao k njemu, našao sam ga u smrtnoj bolesti. Obojica smo plakali. Tā bili smo drugovi u školi. Spomenuo sam mu majku i tražio, da u njemu pobudim vjeru. Na to će Chopin: „Ja znam, što vi hoćete. Ne bi smio u-

A tko je osnovao toliko zadužbina, zaklada, zavještaja u prosvjetne i karitativne svrhe? Ako ne isključivo, ali većinom ili dobrim dijelom bili su svećenici. Moderna država hoće da baštini i naslijedi ono, što je Crkva učinila od vijekova, a zato plijeni crkvena dobra i svećeničke zadužbine!

Biskup Strossmayer i starokatolici

VII.

Strossmayer je govorio na vaticanskom saboru protiv Papine nepogrješivosti, ali se pohvalno i pokorio.

Biskup se Strossmayer na vaticanskom saboru priključio opozicionalnoj manjini, kojoj su bili na čelu biskupi Rauscher, Schwarzenberg, Hefele i Dupanloup. On se bojao kao i oni, da će proglašenje Papine nepogrješivosti biti na uštrb biskupske vlasti i nova zapreka uniji (sjedinjenju). Zato je on s 19 drugih biskupa 12. II. 1869. molio Papu, da bi se izmijenio saborski poslovnik; on je opet s 26 biskupa zamolio Papu glede jedne tačke poslovnika. Strossmayer je u prvom svom saborskom govoru 30 XII. 1869. tražio, neka se saborski dekreti ne izriču „Pius Episcopus, servus servorum Dei, sacro approbante concilio (Pio Biskup, sluga sluga Božjih, s odobrenjem svetoga sabora)“, nego neka se tu izrazi, da su i biskupi suci u

vjeri. Na to mu je odgovorio predsjednik, da prvi izraz upotrebljava Papa, kada sam predsjedava saboru. Ovu je svoju želju biskup opetovao na općoj saborskoj skupštini 22. III. 1870. Biskup je govorio po drugi put na općoj skupštini 24. I. 1870. Tu je on iznio pitanje Pape Honorija. Drugi su ga biskupi pobili, Međutim je do 500 biskupa zatražilo, neka bi se definirala Papina nepogrješivost. Uz Strossmayera su bili u opoziciji biskupi: Smičiklas, Legat (Trst), Dobrila (Pulj). Drugi su hrvatski biskupi bili za proglašenje. 13. V. započela je rasprava o nepogrješivosti. Strossmayer je govorio o predmetu 2 VI. i tu ističe opet pitanje Pape Honorija i sv. Ciprijana. Važno je, da je biskup Strossmayer vazda naglašavao potrebu usmene predaje. Sve su njegove prigovore već prije oprovgli drugi govornici. Slijedećega su dana biskupi zatražili, neka se pređe na specijalnu debatu. Biskup se Strossmayer odrekao riječi kao i drugi 61 biskup, pa je tako završena rasprava o Papinoj nepogrješivosti 5 srpnja 1870. Još se moralo obaviti svečano glasovanje. U predvečerje je većina opozicije zaključila, da ne će glasovati. To javiše Papi i odoše kući. Među ovima su bili uz Strossmayera Dobrila i Smičiklas, 18. srpnja 1870. obavljeno je glasovanje. 533 glasa padoše za, a samo dva proti.

Svi su biskupi opozicije vjerovati,

mrijeti bez sakramenata, jer bi ožalostio svoju majku. Znam, da je utješivo otkriti srce svome prijatelju, ali ne mislim učiniti sakramentalnu ispovijed.“

Čas Božje milosti još nije kucnuo. Jedne večeri dođe mi liječnik Cruveler i priopći mi, da se dobru ne nada. Kad sam došao Chopinu, uhvatio me za ruku i reče mi: „Drag si mi, ali ti ne govorim više ni riječi. Sad ću mirno zaspati.“ Ujutro sam za Mise molio: „Milosrdni Bože, daraj mi dušu moga dragog prijatelja!“ Kad sam k njemu došao, rečem mu: „Imam te nešto zamoliti: Daj mi dušu!“ Na to će bolesnik: „Eto, uzmi je!“ I zavuče se u postelju. Mene obuzme neizreciva radost i ujedno tjeskoba. Kako ću uzeti dušu i kako ću je dati dragome Bogu? Kleknem

na koljena i duboko zavapim: „Moj Bože, Ti je sam uzmi!“ Zatim postavim Propelo u ruke Chopina i ništa mu ne rečem. Obojica plakamo. Pitam ga: „Vjeruješ li sada?“ On će: „Da, vjerujem!“ Potom se ispovjedi uvijek gledajući na Propelo. Na njegovu želju podijelio sam mu i popudbinu i sv. ulje.

Od tada je bio kao svetac. U vrijeme svoje smrtne borbe, koja je trajala četiri dana, trpio je boli, ali s radošću. U svojim mukama Boga je hvalio i želio je, da k Njemu stigne. Svima prijateljima, koji su ga pohodili, pripovijedao je, da se obratio. U neki čas, kad je sklopio oči, svi su ga gledali, misleći, da ispušta dušu, ali on otvori oči i reče im: „Što radite? Zašto ne molite?“ Ja sam kleknu i molio velike litanije,

da je sabor opći u zajednici s Papom nepogrješiv, pa su stoga prije odlaska iz Rima dali ovu izjavu: „Mi se bez odvlake vraćamo svome stadi i preporučujemo Crkvu Božju i Svetost Vašu, kojoj nepromijenjena vjernost i posluš obričemo, od svega srca milosti i zaštiti Našega Gospodina Isukrsta. — Rim 17. srpnja 1870.“

Kad se Strossmayer povratio kući, čekao je do početka 1873. Te je godine u diecezanskom glasilu „Glasniku biskupije đakovačke“ u br. I. i II. objelodanio i svoju pokornost vatikanskom saboru i odluke ovoga sabora.

U vijeku optęga napretka!

Otvorio sam stranicu jednoga svjetskoga dnevnika i na jednoj samoj stranici našao sam: *Ubijen, raskomadano te u malim sanducima bačen u rijeku. — Tri žene ubijene za osvetu električnom strujom u jednom društvu. — Engleski bankir, iza kako je ukrao pedeset milijuna, ruga se. — Neki Grk ubio je sedam žena — Svjedok za osvetu bio je otrovan.* Da smo pogledali još koji dnevnik istoga dana, stalno bismo mogli još što nadodati ovoj tužnoj kronici.

Je li dakle ovo lice modernoga svijeta? Je li ovo duša naših dana?... Nažalost jest! Kada znatizeljni čitaoci novina čitaju sve ove stvari, oni se

a svi su — i protestanti — odgovarali. Mene je kasnije uhvatio za ruku i govorio mi: „U ovom odlučnom času ti me ne smiješ zapustiti!“ U me se pouzdao kao dijete u mater, kad je u pogibelji. Neprestano je zvao Isusa i Mariju i ljubio Propelo. Još bi govorio: „Prijatelji moji i sestre, ja vam jamčim, da sam sretan! Molite za me! U nebu ćemo se vidjeti!“ Liječnicima je govorio: „Pustite me umrijeti! Bog mi je oprostio. Pustite me, da odem k Njemu!“ Meni je rekao: „Dragi prijatelju, bez tebe ja bih bio crkao kao svinja!“ Prije nego mu je kucnuo zadnji čas, spomenuo je Isusa i Mariju, pritisnuo Propelo k srcu i šapnuo: „Sad sam stigao k vrelu sreće!“

Tako je umro veliki Chopin!

D. K. S.

više ne uzrujavaju, jer je to već kruh naš svagdanji. Pa ipak se ovaj poganski svijet bez vjere hvali, da je napredan!

Dragu nam veoma tužnu sliku daju maloljetni mladići, osuđeni kao zločinci. Tu nedavno u Austriji mladić Engelbert Marschick, od samih 13 godina, bio je na čelu razbojničke bande dječaka od 7 godina, koji su već razbojnički djelovali nedaleko od Innsbrucka. U Beču je policija uapsila 6 mladića od 17 godina, koji su se bili već organizirali kao razbojnici i rabili auto za svoja nedjela. U Francuskoj neki otac — promislite otac! — molio je suce, da smrću osude njegova sina od 18 godina. Nije puno, što je giljotina bila zaposlena, da siječe mladenačke glave. Nema zemlje, gdje ne rasta zločinstva kod maloljetne mladeži. Najgore je ipak s mladeži u Rusiji, gdje raste kao divlja trava, podana alkohol, krađi i bludnosti

Žalosne li slike ljudskoga napretka bez vjerskog odgoja, bez pravoga kršćanskoga obiteljskog odgoja, jer danas nažalost ima roditelja, koji bolje paze na kravu u staji negoli na sina i kćerku u kući! Pred ovim strašnim katastrofama mnogi misle, što bi se dalo raditi za spas te mladeži. Jedini je lijek i pomoć tome: vjerski odgoj, vjerska društva, kršćanski odgoj u obitelji i u školi. Jao društvu, ako se ne povrati Bogu i vjeri! Bankrot prijeti njegovom napretku.

Pjesnik mladih ruskih komunista Vladimir Majakovski, toliko pohvaljen od Lenjina, ljubimac ruskih boljševika, kao buržuj se ustrijelio, posluživši se običnim samokresom. Što ga je na to navelo? Zar starost? Ne, jer je imao istom 30 godina. Zar siromaštvo? Ne, jer i ako komunista imao je i auto i krasan ljetnikovac. Zar progonoštvo? Ne, jer je on u svojim pjesmama uvijek slavio one, koji su vršili progone u Rusiji. Što onda? Drugi su tome razložili. Kada se oobaci vjera i čudoređe, tada se u ljudskoj duši sve ruši. Ljudski napredak ne zadovoljava, srce postane nemirno i onda se traži svršetak nezadovoljstva u hcu samokresa. Tako je bilo i tako

će biti u naprednom svijetu — bez vjerske utjehe!

Čini se nevjerojatno, a ipak se dogodilo u naprednoj Sjevernoj Americi. U godini dana ustrijelila su se hieem samokresa 22 milijuneral Tražili su u naprednom uživanju i u dolarima svoju sreću... pa su izgubili glavu. Samo jedan bogati Nijemac sa mnogo milijuna nije htio da bude napredan u ovom smislu, već je pametnije promislilo, da je bolje ostaviti svijet i milijune te se povući u samostan, da potraži i nađe Božji mir svojoj duši. Taj bogataš je K. Clett, Bavarac, koji je pozdravio svijet i svoje zabave, da se zatvori u siromašnu ćeliju jednoga benediktinskog samostana. Spasiti dušu — to je uvijek jedini najnapredniji i najkorisniji posao za one, koji imaju barem malo soli u glavi!

„Konsultor“ Petrić na mezevu

I.

U zadnjem 4. broju mjesnoga starokatoličkoga listića objelodanio je „konsultor“ Niko Petrić članak „Euharistijski kongres u Zagrebu“, koji vrvi najtežim napadajima na sve ono, što je nama kao katolicima sveto i milo. Vidi se, kako je i on izgubio glavu i pamet od srdžbe i bijesa, da nam je naš euharistični kongres u Zagrebu tako veličajno usio.

Uostalom taj starokatolički „konsultor“ Niko Petrić je upravo divan čovjek! On ne piše članke, kô što mi ostali smrtnici i novinari pišemo, nego se, brate miljani, dao u neke same aforizme i gnome. On hoće biti lapidaran i kratak.

Među ostalim lijepim stvarima, koje taj gospodin liferuje našoj javnosti, nalazi se i ta tvrdnja, da se prema propisima katoličke Crkve Euharistijski kongresi mogu držati u istom gradu samo svake 25. godine, pa bi se radi toga mogao kongres u Zagrebu održati istom 1948., budući da je održan prije sedam godina! E baš Ti hvala, Niko, na ovom računul No što ćeš, mi se „latini“ ne držimo običaja niti propisa, pa smo eto na Tvoju veliku žalost bili toliko drzoviti i požurili se, da Te prije smrti malo zastrašimo, kad Te već ne

možemo obratiti na pravi put. Zašto Ti ne bi vidio kongresa prije svoje smrti kao opomenu odozgora!

Dalje se u drugoj gnomi Petrić ljuti, što za zastupnika sv. Oca nije imenovan koji naš nadbiskup, ili barem češki ili poljski kardinal, jer bi se time dalo obilježje, da je ovo uistinu narodni euharistijski kongres, a ujedno time bi se počastilo rimo-katolike slavenske narodnosti. Gle ti našega Nike, kako se on iz svega srca brine za narodno obilježje našega kongresa! Nemoj si glave trti, „konsultore“ slavni, jer su narod-

no obilježje kongresu dale stotine hiljada hrvatskih katoličkih seljaka i njihovi drugovi u gradu Zagrebu. Nije Tebe zaboljela glava radi Pellegrinetta, nego Te je zaboljela glava i srce radi ovih stotina hiljada i radi zagrebačkoga građanstva, koje je pokazalo, što znade učiniti za svoje vjersko katoličko osvjedočenje. Tebe je grlo zaboljelo radi redova katoličke inteligencije, koja je prema Tvojem mišljenju već bila na skoku, da se Tebi i Tvojima objesi o vrat, ali se sve to stropoštalo u bezdan, a Ti si ostao sam kao suva grana!

i izvanredna izdanja. Četiri knjige redovnih izdanja prodaju se po 40 dinara, a četiri knjige izvanrednih izdanja također po 40 dinara. Jeronimski članovi dobiju knjige upola cijene, dakle svih osam knjiga za 40 dinara. Članom Jeronimskog društva može postati svatko, tko uplati jedamput zauvijek samo 10 dinara, pa dobiva lijepu diplomu i odmah sve pogodnosti. — Povjereništvo se u Šibeniku nalazi u Samostanu sv. Dominika.

Iz naših društava

Akademija u počast presvij. biskupa. Okružje HKNSaveza priređuje u nedjelju 5. t. mj. u dvorani Katoličkoga Doma u 8 sati navečer svečanu akademiju u počast presvij. biskupa prigodom njegova imendana sa lijepim i biranim programom. Ulaznica je: prva tri reda sjedala po Din 10, ostala sjedala po Din 5, stajanje Din 3. Karte se mogu dobiti u dućanu g. Grge Radića i one večeri na blagajni.

Izložba dobre štampe. Pozivlju se članovi i članice svih katoličkih društava u Šibeniku, da dođu u nedjelju 5. listopada u 9 sati prije podne u Katolički Dom, da pogledaju „Izložbu dobre štampe“, što je priređuje Okružje HKNSaveza u Šibeniku. Štampa je danas velesila, koja diže duše do nebeskih visina ili je truje i baca u ponor nečudori da i bezvjerstva. Organizirani katolici, pomozite dobru štampu i posjetite svi ovu našu kućnu izložbu!

Snaga „Kolumbovih vitezova“

Na nedavnoj godišnjoj skupštini „Kolumbovih vitezova“, ove velike katoličke organizacije u Americi, izneseno je, da organizacija ima 625.000 članova, a samo fond za osmrtnine ima preko 33 milijuna dolara, ne računajući druge goleme društvene fondove.

Uzalud ćete graditi crkve, držati misije, dizati škole, čitavo će vaše nastojanje biti uništeno, sav vaš trud biti uzaludan, ako se ujedno ne budete poslužili oružjem kršćanske štampe za obranu i za navalu!
Papa Pio X.

Iz katoličkoga Šibenika

Brojne čestitke presvij. biskupu. Presvij. biskup prigodom svog imendana primio je veliko mnoštvo brzojavnih, pismenih i usmenih čestitki. Ujutro mu je predveo gradsko svećenstvo prepozit presvij. Truta te izrazio najsrdačnije čestitke, na što je presvij. biskup srdačno uzvratilo. Popodne su mu izrazili svoje čestitke predstavnici naših katoličkih društava (HKNSaveza, Zore, Križara i Križarica), što ga je osobito obradovalo te se zadržao s njima u srdačnom razgovoru i potakao na daljni što intenzivniji rad. Križarice su još toga dana sve pristupile na sv. pričest i namijenile je za presvij. biskupa.

Svetkovina sv. Terezije od M. J. Kako je ova svetica osvojila srce bogoljubnika, tako se ona već općenito štuje, pak i u našem gradu. Njezina svetkovina će se u petak 3. t. mj. osobito proslaviti u crkvama sv. Frane i sv. Lovre te u crkvi sjemeništa, koje je kao rasadnik crkvenoga pomlatka pod njezinom zaštitom, gdje će dopače biti i pontifikalna sv. Misa. — U crkvi sv. Frane toga dana biće u 6 sati ujutro sv. Misa i pričest na oltaru svete, u 8 sati pjevana sv. Misa, a popodne u 6 i 8 sati svečani blagoslov.

Na blagdan sv. Frane Asiškoga u subotu 4. t. mj. biće u crkvi sv. Frane u 4:45 s. ujutro lekeije o životu Sveca. U 6 s. „Tebe Boga hvalimo“ i svečana sv. Misa sa pričesću i Papinskim blagoslovom za članove III. Reda. Od 7 s. do 9 s. sljede sv. Mise (tihe). U 10 s. druga pjevana sv. Misa, koju služe mp. oo. Dominikanci. Poslije podne u 4 i 8 sata blagoslov sa Presvetim i pobožnost „Preminuća sv. o. Frane“.

Ružarica slavi se u nedjelju 5. t. mj. u crkvi sv. Dominika. U 5 s. jutrom pjevanje lekcija, zatim pjevana sv. Misa. U 7 s. tiha sv. Misa presvij. biskupa. U 8 s. tiha sv. Misa. U 10 s. svečana pontifikalna sv. Misa. U 11 $\frac{1}{2}$ s. ruzarij i kratki govor, a tačno u podne „Molbenica“ Gospi od Ruzarija.

U 4 $\frac{1}{2}$ s. popodne ruzarij, procesija i svečani blagoslov. — Od podne 4 t. mj. pa kroz cijeli dan 5. t. m. toliko puta se dobiva potpuni oprost, koliko se puta, ispovjeden i pričesćen, pohodi ovu crkvu moleći na odluku sv. Oca Pape. Kroz osminu Gospe od Ruzarija jedan put se može dobiti potpuni oprost.

Dobar primjer. Engleska je protestantska zemlja te se državna protestantska vjera odražuje u zakonima, u upravi, u državnim ustanovama. A ipak kako se poštuje i druga vjera! U Šibenik su došli ratni engleski brodovi. Ostadoše par sedmica. I mi smo vidjeli, kako je četa vojnika dolazila svake nedjelje na sv. Misu i prisustvovala joj uzornom pobožnošću. Prije su došli, da se obavijeste, u koji je sat Misa, i zamoliše, da se ostavi mjesta za vojnike. Evala takvoj upravi i čestitim katoličkim vojnicima!

Jeronimski dan. Kao svake godine, tako će i ljetos Društvo sv. Jeronima proslaviti Jeronimski dan u prvu nedjelju iza blagdana sv. Jeronima, to jest 5. listopada (oktobra). Svim povjereništva razaslan je agitac. oni materijal: vrlo lijepi oglasi, Dobra knjiga s uputama i popisom jeronimskih knjiga, te narudžbenice i čekovi. Počevši od toga dana pa dalje počet će se raspačavati nova jeronimska izdanja, i to kalendari za godinu 1931., redovita izdanja

Počasna diploma: Ruma 1909
Sarajevo 1928.

Odlikovana voštarnica Grgo Čular - Šibenik voštarski majstor i diplomirani pčelar

Izrađujem: sve vrste svijeća, duplira, uskrasnih stojnica (cerea) sa svim uresnim znakovima, iz prvorazrednoga voska, brzo i solidno.
Preradjujem: prema želji sve vrste svijeća iz voštanih ulomaka i okapina. — Uz najpovoljnije cijene:

Prodajem: finog vrćanog meda, 80-85% sa kaduljinog cvijeća, iz mog uzornog pčelinjaka, na malo i veliko. Med je vauredne ljekovitosti za plućne bolesti, grla, prsa, prehlade itd.

Kupujem: sve vrste voštanih okapina, ulomaka i žutog voska.

Počasna diploma i zlatna medalja: Dubrovnik 1926.

Počasna diploma i srebrna medalja: Split 1925.

„KATOLIK“ izlazi svaki tjedan. — Pretplata godišnje Din 30. — Za inozemstvo dvostruko. — Oglasi po naročitoj tarifi. — Vlasnik i odgovorni urednik: sveć. JOSO FELICINOVIC, Šibenik, ulica sv. Martina. — Adresa uredništva i uprave: Šibenik, Pošt. pretinac 17. — Štampa: Pučka Tiskara, Braća Matačić pk. Petra, predstavnik Vjek. Matačić.